

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Elżbieta Kwaśniewska

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kaliszu P. M.

po rozpoznaniu w dniu 17.03.2016 r.

sprawy:

J. K. (1), syna M. i M. zd. Baran, ur. (...) w K.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 27 czerwca 2015r. w K. kierował na drodze publicznej w strefie ruchu lądowego, samochodem osobowym marki D. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,8 promila alkoholu we krwi, przy czym przestępstwa tego dokonał będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Kaliszu- sygn. akt II K 149/11 oraz II K 1043/13

tj. o czyn z art. 178a§4 kk

1. uznaje oskarżonego **J. K. (1)** za winnego zarzucanego mu czynu, z tą zmianą, że przestępstwa dokonał będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie II K 1043/13 i przyjmuje, że czyn wypełnia dyspozycję art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat próby;
3. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego;
4. na podstawie art. 49§2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10.000 (dziesięć) tysięcy złotych tytułem świadczenia pieniężnego
5. na podstawie art. 63 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 czerwca 2015 r.;
6. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 27 czerwca 2015 ok. godz. 17.35 w K. roku oskarżony J. K. (1) kierował samochodem D. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Oskarżony jechał ulicą (...) z kierunku ul. (...). J. w kierunku K. pw. św. G..

W pewnym momencie oskarżony podjął manewr wyprzedzania z prawej strony, poruszającego się w tym samym kierunku R. S. (1). Podczas tego manewru kierujący motocyklem R. S. zaobserwował przez otwarte okno od strony kierującego, że oskarżony kierując spożywa wódkę z butelki o pojemności 200 ml. Po dojechaniu do posesji znajdującej się naprzeciwko kościoła przy ul. (...) oskarżony gwałtownie usiłował skręcić w jej bramę, ale manewr musiał powtórzyć, gdyż nie udało mu się prawidłowo go wykonać. Oskarżony po zatrzymaniu pojazdu wbiegł do budynku .

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego k.32v, 33-33v, 34-34v ; zeznania świadków R. S. (1) k. 33, k. 26; P. B. k.27, k.33v;).

Na podwórko posesji, gdzie zatrzymał się oskarżony przybyli wezwani przez R. S. (1) funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w K. i zbadali trzeźwość oskarżonego przy użyciu urządzenia (...). Przeprowadzono dwa badania: o godz. 17.47 z wynikiem 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz o godz. 18.04 z wynikiem 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto od oskarżonego pobrano krew w celu zbadania zawartości alkoholu. Z pobranych próbek krwi uzyskano wyniki odpowiednio : 1,97‰ oraz 2,25‰. Z obliczeń przeprowadzonych przez biegłego wynika, że o godz. 17.35, tj. o godzinie, w której oskarżony kierował pojazdem, stężenie alkoholu w jego krwi wynosiło 1,8‰.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego k.32v, 33-33v, 34-34v zeznania świadka M. Ż. k. 28, k. 33v-34; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym k. 4; sprawozdania z zakresu badań alkoholu etylowego w krwi k. 29, k. 32; opinia sądowo-lekarska k. 42-44).

Oskarżony J. K. (1) ma 27 lat. Z zawodu jest operatorem wózków widłowych. Oskarżony nie pracuje, jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku, pozostaje na utrzymaniu matki. Nie leczył się odwykowo ani psychiatrycznie.

Oskarżony był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 8 sierpnia 2013 roku w sprawie II K 361/13, m.in. za czyn z art. 53 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (wymierzono oskarżonemu karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby pięciu lat oraz grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych grzywny), a nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 15 października 2014 roku w sprawie II K 1043/13 za czyn z art. 178a § 4 kk, za który wymierzono oskarżonemu karę czterech miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

(dowody: karta karna k. 28-28v, odpisy wyroków k. 53, 54).

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie zeznań świadków, zgromadzonych dokumentów oraz protokołów przeprowadzonych czynności, a nadto częściowych wyjaśnień oskarżonego J. K. (1). Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że wcześniej zakupiony alkohol spożył po przyjechaniu na posesję kolegi.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie. Wyjaśnienia te są sprzeczne z treścią wniosków opinii biegłego, z której wynika, że oskarżony już w momencie kierowania pojazdem miał we krwi 1,8‰ alkoholu. Ponadto zachowanie oskarżonego kierującego pojazdem, ustalone na podstawie zeznań świadka R. S. (1), tj. wymachiwanie butelką alkoholu, wykrzykiwanie, picie alkoholu podczas jazdy samochodem wskazuje, że oskarżony był w stanie nietrzeźwości w momencie prowadzenia pojazdu. Oskarżony zdradzał wyraźne oznaki upojenia alkoholowego w momencie przyjazdu policji. Zasady logiki wskazują, że gdyby oskarżony faktycznie wypił alkohol dopiero po zatrzymaniu pojazdu to oznaki te nie byłyby tak widoczne, biorąc pod uwagę czas jaki upłynął między przyjazdem oskarżonego na posesję, a przyjazdem patrolu.

Brak jest podstaw do zakwestionowania wyników badań trzeźwości oskarżonego przeprowadzonych przez policjantów, prawidłowości pobrania do badań krwi i sporządzonych na ich podstawie ekspertyz oraz retrospektywnej opinii biegłego. Opinie biegłych oraz czynności procesowe zostały wykonane profesjonalnie, przez podmioty fachowe. Opinię biegłego A. T. cechuje kompletność, logiczność wyводу i jasność sposobu rozumowania, a wnioski tej opinii są czytelne i nie budzą wątpliwości .

Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których podał, że trzymał w rękę butelkę z alkoholem podczas jazdy, jednak miało to służyć zapewnieniu bezpieczeństwa, tj. zapobiec upadkowi butelki na pedały. Wyjaśnienia te są nieprzekonywujące i nielogiczne, a w ocenie Sądu stanowią jedynie realizację przyjętej przez J. K. linii obrony. Podobnie, biorąc pod uwagę treść uznanych za wiarygodne w pełni zeznań świadka R. S., odmówiono wiary twierdzeniom oskarżonego, iż ponowienie próby wjazdu do bramy posesji wynikało z konstrukcji pojazdu (brak uszkodzeń na pojeździe nie stanowi dowodu na płynne wykonanie przez oskarżonego tego manewru).

Zgromadzone dokumenty zostały wydane przez uprawnione organy, w zakresie ich kompetencji. Poza tym, wskazane dowody nie zostały zakwestionowane przez strony.

W szczególności uznać należy za przydatne do ustalenia okoliczności sprawy zeznania świadków, które są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Przede wszystkim Sąd dał wiary zeznaniom R. S. (1), który relacjonował przebieg zdarzeń na drodze z udziałem oskarżonego w sposób rzeczowy i przekonujący, wskazując na charakterystyczne niepokojące świadka zachowania J. K. (trzymanie w rękę butelki z alkoholem , picie tego alkoholu, ruszanie z piskiem opon spod światła), co w ostateczności skłoniło świadka do natychmiastowego zawiadomienia policji.

Zeznania świadka R. S. (1) korelują z zeznaniami świadka P. B. oraz M. Ż., którym Sąd nie odmówił wiarygodności .

Na rozprawie w dniu 17 marca 2016 roku Sąd oddalił wniosek dowodowy oskarżonego o przeprowadzenie dowodu z „informacji laweciarzy” na okoliczność, że w momencie badania trzeźwości oskarżony znajdował się poza pojazdem, a samochód zaparkowany był na podwórku. Należy wskazać, że okoliczność, iż samochód oskarżonego znajdował się na podwórku została udowodniona zgodnie z twierdzeniami oskarżonego i ustalona za pomocą przeprowadzonych dowodów, w tym zeznań świadka P. B.. Natomiast okoliczność, czy oskarżony w momencie kontroli znajdował się w pojeździe, czy też poza nim nie mogła być ustalona na podstawie relacji pracowników firmy odholowującej pojazd, bowiem przyjechali oni na miejsce już po interwencji.

Sąd zważył, co następuje:

Materiał zebrany w niniejszym postępowaniu pozwala na stwierdzenie, że oskarżony swoim działaniem zrealizował znamiona czynu określonego w art. 178a § 4 kk, gdyż kierował samochodem osobowym D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po drodze publicznej, w strefie ruchu lądowego, będąc w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie, oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 15 października 2014 roku (sygn. II K 1043/13) za kierowanie pojazdem mechanicznym znajdując się pod wpływem nordiazepamu w warunkach art. 178a§4 kk.

Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia w stosunku do czynu ostatecznie przypisanego, bowiem wyrok wskazany w opisie czynu zarzucanego o sygn. II K 149/11 uległ zatarciu, zgodnie z art. 107 § 4 kk, przy zastosowaniu reguły z art. 4 § 1 kk i Sąd wyeliminował go z opisu czynu przypisanego oskarżonemu.

Oskarżony J. K. swoją umyślnością obejmował nie tylko prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (spożywał alkohol podczas jazdy), ale także prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazanym za czyn z art. 178a § 4 kk. W związku z tym oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w typie kwalifikowanym, tj. czynu określonego w art. 178a § 4 kk.

W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest duży. Na taką ocenę wartości tego stopnia wpływa fakt, że oskarżony swoim zachowaniem stworzył realne zagrożenie dla bezpieczeństwa innych użytkowników

drogi. Kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 kk Sąd wymierzył oskarżonemu J. K. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, jako karę adekwatną do jego stopnia winy i spełniającą cele kary zarówno w zakresie prewencji generalnej jak i prewencji szczególnej. Sąd orzekając, zastosował regułę z art. 4 § 1 kk, tj. ustawę obowiązującą w momencie popełnienia przez sprawcę przestępstwa, tj. ustawę ze zmianami wprowadzonymi ustawą nowelizującą po 18 maja 2015 roku - uznając, że jest ona względniejsza dla oskarżonego, aniżeli ta wprowadzona nowelą po 1 lipca 2015 roku.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Za okoliczność obciążającą uznał natomiast wcześniejszą karalność oskarżonego za inne przestępstwa niż to, za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie o sygn. akt II K 1043/13. Ponadto okolicznościami takimi był stopień zawartości alkoholu we krwi, jak również fakt, że do zatrzymania oskarżonego doszło w godzinach południowych, co wskazuje na wysoki stopień zagrożenia bezpieczeństwa dla innych użytkowników dróg jakie oskarżony stworzył swoim zachowaniem.

Z uwagi na fakt, że oskarżony J. K. (1) jest człowiekiem młodym, poszukującym pracy, a od ostatniego jego czynu, za który został skazany upłynęły 2 lata należy stwierdzić, że w sprawie zaistniały przesłanki do przyjęcia wobec oskarżonego pozytywnej prognozy, która uzasadnia twierdzenie, że będzie on w przyszłości przestrzegać porządku prawnego. Z tych powodów, działając na podstawie art. 69 § 1 i 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zostało oskarżonemu warunkowo zawieszona na okres 3 lat próby. Podejmując decyzję o warunkowym zawieszeniu wykonania kary Sąd miał też na względzie treść art. 58 § 1 kk, w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z 20.02.2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), w zw. z art. 4 § 1 kk, który przewidywał orzekanie w pierwszej kolejności kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a bez zawieszenia tylko w sytuacji gdy nie byłoby to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. W ocenie Sądu istnieją w sprawie szczególne, obiektywne przesłanki do skorzystania wobec oskarżonego J. K. z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności (względniejszy charakter zastosowanej ustawy sprzed nowelizacji wynika, m.in. z możliwości zastosowania tej instytucji wobec osoby wcześniej karanej już na karę pozbawienia wolności).

Orzekając wobec oskarżonego J. K. w myśl w art. 42 § 3 kk dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd miał na uwadze fakt, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i jedynie jego całkowite wyeliminowanie z uczestnictwa w ruchu drogowym zapobiegnie ponownym podobnym zachowaniom oskarżonego. Oskarżony okazał swoim działaniem lekceważenie prawa, a jego postawa, tj. powrót do tego samego przestępstwa wskazuje na jego krótkowzroczność i brak przewidywania skutków zachowań. Co prawda oskarżony na rozprawie podał, że orzeczenie tego środka może utrudnić mu znalezienie pracy, jednakże w ocenie Sądu nie zachodzi w sytuacji oskarżonego wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami uzasadniający ograniczenie trwania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony J. K. znał i odczuł realne konsekwencje związane z nie posiadaniem uprawnień do kierowania pojazdami, mimo to nie powstrzymało go to przed ponownym kierowaniem pojazdu pod wpływem alkoholu. Oskarżony jest człowiekiem młodym i zdrowym, dlatego będzie w stanie przekwalifikować się i podjąć pracę nie związaną z kierowaniem pojazdami.

Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 tysięcy zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, gdyż zgodnie z art. 49 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym w momencie popełnienia przestępstwa, w razie popełnienia czynu z art. 178a § 4 KK – orzeczenie tego środka jest obowiązkowe.

Nadto zgodnie z art. 63 § 2 kk Sąd zaliczył na poczet zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych uznając, że wobec braku dochodów oskarżonego, obowiązek zapłaty wysokiego świadczenia na rzecz Funduszu będzie dla oskarżonego wystarczającym ciężarem.

SSR Elżbieta Kwaśniewska